

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῆ 18 Σεπτεμβρίου 1971

Αριθ. πρωτ. Γνωμ. 19

Π ρ ό ς

Τόν κ. Βασ. Λιόν, Επίτροπον Αναθεωρητικοῦ
Δικαστηρίου

Ε ν τ α ὕ θ α

Ἐπί τοῦ τεθέντος ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1189/13-7-71 ὑμετέρου ἐγγράφου καί τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 517/15-6-71 τοιούτου τοῦ Βασ. Ἐπιτιόπου τοῦ Διαρκιοῦς Στρατοδικείου Λαρίσσης, ἐρωτήματος, ἐν σχέσει μέ τήν παραγραφήν καταγνωσθεισῶν ἐρήμην ὑπό ὧν Στρατοδικείων, ἰσχυοῦσης τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας, γιληματιῶν ποινῶν κατ' ἀνυποτάκτων, λιποτακτῶν καί αὐτομόλων, ἔχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὅτι ἡ γνώμη μας εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Κατά τό ἄρθρον 174 τῆς καταργηθείσης Σ.Π.Ν. αἱ διατάξεις τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου (ἄρθρα 119-122) καί τῆς κοινῆς Ποινικῆς Δικονομίας περί παραγραφῆς τῶν ἀξιοποίνων πράξεων καί τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων (ἄρθρ. 5, 549, 550) ἐφαρμόζονται καί ἐπί τῆς ποινικῆς διαδικασίας τῶν καιουργημάτων καί πλημ/των τῶν ὑπαγομένων εἰς τήν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, καί ἐπί τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τούτων ἄλλ' ἢ παραγραφή τοῦ ἀξιοποίνου τῆς φυγοστρατίας, λιποταξίας καί αὐτομολίας καί τῶν ἐπί τοιούτων ἀδικημάτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, ἄρχεται ἀφ' οὗ ὁ κατηγορούμενος συμπληρώσει τό τελευταῖον ἔτος τῆς στρατιωτικῆς του ὑποχρέωσης. Ἡ διαδικασία κατ' ἐρήμην καί κατὰ φυγοδικίων καί ἀπόντων ἐρυθμίζεται

ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 166-170 τῆς αὐτῆς Σ.Π.Ν. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 549 Ποιν. Δικονομίας (εἰς ὃ παραπέμπει τὸ ἄνω ἄρθρ. 174) αἱ ἀνειτέλεστοι ποινικαὶ ἀποφάσεις τῶν καιουργιοῦ δικιωῶν (τουτέστιν ἐκείνων δικιωῶν ἐπιβλήθησαν ἐγκληματικαὶ ποιναὶ) παραγράφονται μετὰ 20 ἔτη, ἀφοῦ καταστῶσι τελεσιδικιοὶ. Αἱ ὑπὸ τῆν ἰσχύν συνεπῶς τῶν ἄνω διατάξεων ἐπιβληθεῖσαι ἐρήμην ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἐγκληματικαὶ ποιναὶ κατ' ἀνυποτάκτων, αὐτομίλων καὶ λιποτακτῶν, παραγράφονται μετὰ 20 ἔτη, ἀλλ' ἡ παραγραφή ἀρχεται ἀφ' οὗ ὁ καταδικασθεὶς συμπληρώσῃ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς στρατιωτικῆς του υποχρέωσης. Πρῶτον ἡ παραγραφή δὲν ἀρχεται. Μετὰ τῆν κατάργησιν ὅμως τοῦ ἄρθρου 174 Σ.Π.Ν. καὶ τῆν συμπληρωματικὴν ἐφαρμογὴν, κατ' ἄρθρ. 2 καὶ 4, 4 Σ.Π.Κ., τῶν διατάξεων τοῦ γενικοῦ μέρους τοῦ Π.Κ. καὶ τῆς κεντρικῆς ποινικῆς δικονομίας (δηλ. τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ.) καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων, αἱ καταγνωθεῖσαι ἐγκληματικαὶ ποιναὶ, μένασαι ἀνειτέλεστοι, παραγράφονται κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 14 διακρίσεις μετὰ 30 ἢ 20 ἔτη, ἡ δὲ παραγραφή κατ' ἀρχὴν ἐδεῖνά ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις κατέστη ἀμετάκλητος (ἄρθρ. 115 Π.Κ. καὶ 546 παρ. 2 Κ.Π.Δ.). Ὅμως κατὰ τὸ ἄρθρον 26 ν. Γ ΜΔ "περὶ φυγοδικίας" ὡς ἐτροπ. ὑπὸ ν. 106/13, διατηρηθὲν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰς οὐσιαστικὰς του διατάξεις (ἄρθρ. 501 παρ. 3 Κ.Π.Δ. καὶ 473 παρ. 2 ἔδ. 5 Π.Κ., Α.Π. 371/57 Ποιν. Γρ. Η. 80), ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐκδικάζεται κατ' ἀντιμωλίαν ἂν συλληφθῇ ἢ ἐμφανισθῇ (βλ. καὶ ἄρθρ. 7 παρ. 2 α. ν. 2840/41) μέχρι τῆς παραγραφῆς τῆς ἀποφάσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 470 τῆς Ποιν. Δικονομίας, καθ' ὅν δὲ χρόνον ὑφίσταται ἡ ἀπόφασις τρέχει μόνον ἢ κατὰ νόμον παραγραφή τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἄρθρ. 549 καὶ 550 Π.Δικονομίας. Ἡ παραγραφή, ὅθεν, τρέχει, πρὸς τῆς συλλήψεως ἢ ἐμφανίσεως τοῦ ἐρήμην καταδικασθέντος, ἀρχεται ἐξ αὐτῆ, συμφώνως πρὸς τῆν διάταξιν ταύτην (τοῦ ἄρθρου 26 ν. Γ ΜΔ), οὐχὶ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας ἢ τοῦ ἀμετακλήτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως

τῆς ἀποφάσεως. Δέον ἐπομένως ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει νά ἐρευνηται ἐάν αἱ ὑπό τό κράτος τῆς ἐσχύ-
ρος τοῦ ἄρθρ. 174 τῆς Σ.Π.Ν. ἐπιβληθεῖσαι ἐγκληματικά ποινά παρεγράφησαν βάσει τῶν νεωτέρων διατάξεων. Ἐάν τοῦτέστιν παρήλθεν ὁ χρόνος τῶν 30 ἢ 20 ἐτῶν (ἄρθρ. 114 Π.Κ.), μή ἀρχόμενος ὁμοῦ οὔτε ὡς ὤριζεν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 174 τῆς Σ.Π.Ν. "ἀφοῦ ὁ καταδικασθεὶς συνεπλήρωσε τό τελευταῖον ἔτος τῆς στρατιωτικῆς του ὑποχρέω-
σεως", διότι ἡ διάταξις αὕτη δέν ὀσχύει πλέον, αἱ δέ νέαι τοῦ Σ.Π.Κ. ἢ τοῦ Π.Κ. ἢ τοῦ Κ.Π.Δ. δέν ὀρίζουν ἀνάλογόν τι, ἀλλ' οὔτε καί ἀπό τοῦ ἀμετακλήτου, ἀλλ' ἀρχόμενος ἀπό τῆς ἐκδόσεως τίς ἀποφάσεως.-

Ὁ Ἀ. τεισανγελεύς

(Ἰω. Γραφανάκης)